

ת"פ 18189/04/15 - מדינת ישראל נגד יפה שמואלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18189-04-15 מדינת ישראל נ' שמואלי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רעות בן-משה

נגד

הנאשמת יפה שמואלי

ע"י ב"כ עו"ד רונן לוי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 18.09.16, במסגרת הסדר טיעון, הודתה הנאשמת בכתב האישום והורשעה על-ידי חברתי, כב' הש' בן-ארי, בריבוי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.
  2. הצדדים הסכימו, שיש לראות בכלל מעשיה של הנאשמת "אירוע עבירה" אחד, והתביעה הגבילה עתירתה לעונש עיקרי של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות - אך זאת, רק אם תשיב הנאשמת את הגזילה.
  3. לפי המוסכם הופנתה הנאשמת לשירות המבחן, והתקבלו בעניינה ארבעה תסקירים, טרם שנקבע התיק לשמיעה בפני - ראשון מיום 06.03.17, שני מיום 25.06.17, שלישי מיום 17.06.18 ורביעי מיום 12.11.18: שירות המבחן נתקל בחוסר-רצונה של הנאשמת להשתלב בטיפול שהוצע לה, אך השירות הדגיש את תפקודה התקין של הנאשמת, את היעדרן של הסתבכויות נוספות ואת המוטיבציה שלה לקדם את מסלול חייה. השירות המליץ אפוא על ענישה חינוכית של 180 שעות של"צ ואף על ביטול הרשעתה של הנאשמת.
  4. ביום 14.11.18 עתרו הצדדים לעונש:
- התביעה עמדה על הצורך בהותרת ההרשעה על-כנה, משלא נמצא פתח לביטולה לפי ההלכה הפסוקה, ועתרה כמוסכם לעונש שעיקרו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
- ההגנה ביקשה לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן, לביטול ההרשעה ולחיוב בצו של"צ ובפיצוי (שכבר שולם).

מעשי הנאשמת:

1. לקראת סוף שנת 2013 ניצלה הנאשמת את חברותה ארוכת השנים עם גב' עדי שגב ושיינה בעל-פה את פרטי כרטיס האשראי של עדי, שחיוביו ניסלקו מחשבון הבנק של אמה גב' טלי שגב.
2. החל מחודש נובמבר 2013 ועד לחודש ינואר 2014, בלא פחות מ-127 **הזדמנויות שונות**, עשתה הנאשמת עמוד 1

שימוש בפרטי הכרטיס, הונתה בתי עסק, וקיבלה כך מוצרים ושירותים בשווי כולל של כ-14,156 ₪.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

1. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתה של הנאשמת, על-בסיס חששו של שירות המבחן שההרשעה תפגע בדימויה העצמי ואף בשאיפותיה העתידיות ללמוד משפטים ולעסוק בתחום.
2. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
3. שוב ושוב פסק בית המשפט העליון שחשש ערטילאי או רחוק לפגיעה בקריירה אינו מצדיק נקיטה בצעד החריג של ביטול ההרשעה. בנוסף, גם אם תלמד הנאשמת משפטים ותרצה לעסוק בתחום, הרי ניתן שיקול הדעת ללשכת עורכי הדין, ובכך די כדי לקבוע שלא הוכח נזק ממשי וקונקרטי כתוצאה מעצם ההרשעה ("לא הוכח נזק ממשי וקונקרטי אשר ייגרם למבקש, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, וזאת, בשים לב לשיקול הדעת הנתון לרשות באשר להחלטה לחידוש הרישיון" רע"פ 6449/15 **חלואני נ' מ.י.** (2015)).
4. במקרה דנן לא נמצא בסיס לחשש ששיקום הנאשמת ייפגע מעצם ההרשעה, וטיבה של העבירה מצדיק גם-מחייב את הטבעתו של החותם הפלילי על המעשה ועל העושה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם ואימוץ הסדר הטיעון:

1. אף שמדובר בריבוי מעשי הונאה שנפרשו על-פני כשלושה חודשים בהזדמנויות רבות ושונות, יש לראות את מעשי הנאשמת כ"אירוע עבירה" אחד, לפי הסכמת הצדדים הנסמכת על מבחני הפסיקה והקשר ההדוק בין המעשים (וראו דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מ.י.** (2016) וע"פ 4527/14 **פרינץ נ' מ.י.** (2016)).
2. הנאשמת פגעה באופן חמור בערכים המוגנים בעבירה, שהם ערכי הקניין של בעלת הכרטיס וחברת האשראי, ערך הרצון החופשי של המרומים (בעלי ומנהלי העסקים שאותם הונתה ומהם קיבלה הנאשמת מוצרים ושירותים), והערך של עידוד ושימור הביטחון שבשימוש בכרטיסי חיוב ואשראי ככלים רבי-חשיבות במשק מודרני ופתוח.
3. מעשי הנאשמת היו מתוכננים ולשם בצוע כסף, תוך ניצול האמון של חברת ילדות. הנזק הקונקרטי הוא הסך שהתקבל במעשי ההונאה, וזה הוטב במלואו על-ידי הנאשמת שהפקידה פיצוי.
4. היקף המעשים, גודל הסך המצרפי, התכנון והחזרתיות, כשהנאשמת אינה מתעשתת ואינה חדלה ממעשיה, יחד עם התו המיוחד של מעילה באמון, היו מצדיקים את קביעתו של מתחם מחמיר, לולא הסדר הטיעון.
5. הפסיקה הנוהגת החמירה בענישה במצבים דומים וראו למשל עפ"ג 5533-09-15 **ספיאן נ' מ.י.** (2016) ועפ"ג 9558-06-15 **סמירנוב נ' מ.י.** (2015). מכלול השיקולים לעיל ומדיניות הענישה הנוהגת היו מובילים

ברגיל לקביעתו של מתחם עונשי שכל-כולו במאסר, בין לריצוי בעבודות שירות ובין אם לריצוי בכליאה^[1].

6. הסדר הטיעון אכן מקל עם הנאשמת, אך בנסיבות העניין הוא מאוזן וראוי, ויש לאמצו.

נסיבות אישיות של הנאשמת:

1. הנאשמת ילידת 1993, כבת 25 כיום, מתגוררת בדירה שכורה ומקיימת את עצמה ואת אחותה הצעירה מעבודתה כמלצרית. הורי הנאשמת התגרשו כשהיתה בת 12 והאם נפטרה ממחלה קשה כשהיתה הנאשמת בת 16. אירועים טראומטיים אלה הותירו חותם בנפשה של הנאשמת. בנוסף, סבלה הנאשמת בילדותה מניצול ופגיעות מורכבות ואלימות, שלא טופלו ולא עובדו כראוי. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד בבגרות חלקית, שוחררה מצה"ל על-רקע נפשי, ומאז היא עובדת בעבודות מזדמנות. הנאשמת סובלת ממצב-רוח ירוד ומדיכאון, ואלו מקשים על תפקודה.

2. הנאשמת חשה חרטה ובושה על מעשיה, אך נטתה להקטין אחריות ולתרץ את המעשים בעת משברית במיוחד, נפשית וכלכלית. שירות המבחן (וגם הנאשמת עצמה) הסיק כי המעשים בוצעו בשל נטייתה של הנאשמת להרס עצמי, כשבאותה תקופה גם צרכה לרעה אלכוהול ללא בקרה ואף השתמשה בסמים באופן מזדמן, כאמצעי לאלחוש עצמי.

3. עם-זאת, שירות המבחן התרשם שמערכת הערכים ודרכי ההתנהגות של הנאשמת אינם מאופיינים בדפוסי או נטיות מרמה. ילדותה והתבגרותה של הנאשמת, בצל אלימות והזנחה רגשית, ובהמשך גם בצל טראומות של גירושי הוריה ופטירת אמה, גרמה להתגבשותם של דפוסי התנהגות ילדותיים ואימפולסיביים ואף לנטייה להרס עצמי.

4. הנאשמת אינה מעוניינת בטיפול אותו הציע השירות, אך השירות מדגיש את הנורמטיביות המאפיינת את חשיבתה והתנהגותה של הנאשמת ואת יכולתה לנהל אורח חיים יציב ויצרני, כמו-גם את עברה הפלילי הנקי מלפני ביצוע העבירות ולאחריהן. השירות מציע אפוא עונש חינוכי של "צ".

5. לזכות הנאשמת יעמדו נתונים כבדי משקל:

א. את העבירות ביצעה הנאשמת בגיל צעיר, בתקופה משברית, וכששירות המבחן קושר בין חוויות האלימות וההזנחה וטראומות הילדות והנערות של הנאשמת, לבין ביצוע העבירות תוך גילוי נטייה להרס עצמי;

ב. האיזון והיציבות אליהם הגיעה הנאשמת כיום, כשעליה לדאוג גם לאחותה הצעירה שעברה להתגורר איתה, עלולים להיפגע קשות אם יוטל על הנאשמת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות;

ג. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה ובושה, ויעיד מעשה הכפרה של הפקדת הפיצוי עוד בשלב מוקדם של ההליך;

ד. היעדרן של הסתבכויות נוספות;

ה. חלוקה הזמן, כארבע שנים מעת ביצוע העבירות;

6. כל אלה יצדיקו את אימוצם של עיקרי המלצתו העונשית של שירות המבחן: ענישה קונקרטית וחינוכית תימצא בביצוע של"צ, בהיקף גדול מעט מהמלצת השירות; מאסר מותנה והתחייבות כספית ישמשו לתוספת הרתעה; על השבת סך הגזילה עוד אוסיף פיצוי לנפגעת עצמה, שימחיש את ההכרה בפגיעה הנפשית שחוותה. לנוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת, אמנע מהשתת קנס ואף הפיצוי הנוסף יהא קרוב לסמלי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש מכל סוג, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של הונאה, זיוף, מרמה או תחבולה;

ב. התחייבות בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש מכל סוג, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של הונאה, זיוף, מרמה או תחבולה. לא תיחתם ההתחייבות, תיאסר הנאשמת למשך חודש ימים;

ג. של"צ בהיקף של 200 שעות בספרייה העירונית בראשון לציון, לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשמת מוזהרת, כי אי-ציות להוראות השירות או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

ד. פיצוי בסך 14,156 ₪, שכבר הופקד ויועבר עתה לחברת כ.א.ל כרטיסי אשראי לישראל ח.פ. 510827678 (אם טרם הועבר);

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לגב' עדי שגב (עדת תביעה 1 בכתב האישום), שיופקד עד ליום 1.1.19, אחרת יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

א. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן;

ב. ככל שהפקידה הנאשמת פיקדון בתיק זה או בתיק קשור, יושב לה הפיקדון;

ג. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ט, 27 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.

---

[1] אך לא ברמת הענישה לה טוענת התביעה, שנשמכת על פסיקה שהציגה, הנוגעת רובה-ככולה במעשים חמורים בהרבה מהנדון כאן עתה, או בענישת עבריינים רצידיוויסטים שהפשע הוא להם אורח חיים ומקור פרנסה;